

Rjekny pjeńk: „Haj, wjele dnjow
Mojich tudy běše,
Wjele mi tež njewjedrow
Wyše hlowy džěše;
Njezacp mje pak młoduška,
K wobćežnosćam njezrała.“

Šmutajca so hóršeše,
Horde dawa słowa,
Praji: „Z tobu kónc wšak je,
Ja sym kruta, strowa!
Njeje slóncu skhadźace
Lubše tež, hač wječorne?“

Mjez tym bur tam přijědže
Z ćežkim wozom slanja,
Šmutajcu wóz rozlamje —
Kónc bu jeje žwanja,
Do pjeńka wóz załóži,
A hlaj! pjeńk — jón powróci.

* * *

Starych njezacp, młoduško,
Wěš ty, što će čaka?
Hordosci pad bliži so
A na khroblych laka;
Čežke pruhi, nadběhi
Zjewja, što je sylniši! —

(17. | 8. 1848.)

